

Kitab Daniel - Nomer Satus Wolulas Puluh Telu

Dasar Kang Langgeng: Kristus ing Sajarah Kenabian lan Imané Wong Pracaya

Jeff Pippenger

2024-04-13

“Bebener kang wis diakoni déning Pétrus iku minangka dhasaring pracayané wong pracaya. Iku lah kang déning Kristus piyambak wis diumumaké minangka urip langgeng.” “Bebener” iku nuduhaké rong aspek bab Kristus. Kang kapisan yaiku manawa Kristus iku sawijining unsur ing sajarah kenabian. Tenger-tenger dalan kang makili prastawa-prastawa ing sajarah kenabian, uga makili Kristus. Gegayutané Panjenengané karo prastawa-prastawa iku nandhesaké kasucèning tenger-tenger dalan kenabian, lan maringi dhasar logis tumrap apa sababé Sister White kerep banget ngandika manawa kita kudu njaga tenger-tenger dalan iku, awit tenger-tenger dalan kasebut makili Gusti Yesus Kristus. Tenger dalan kang makili tema pangujian ing jamané Kristus yaiku baptisané, lan iku selaras karo prastawa-prastawa liyané ing garis-garis reformasi kang suci, kang dibédakaké déning tumuruning sawijining pralambang ilahi.

Ing garis reformasi Musa, kaallahan tumedhak lan lenggah ana ing grumbul eri sing murub, sawijining pralambang Sang Pencipta manunggal karo titah. Ing garis reformasi ing pungkasan pitung puluh taun, Mikhael tumedhak kanggo maringi kakuwatan marang Koresy supaya maju nglaksanani dhawuh pisanan, lan ing wektu sing padha Daniel kaowahi dadi gambaré Kristus. Ing garis reformasi Kristus, Roh Suci tumedhak kanthi wujud manuk dara kanggo ngebadi Putraning Allah, pralambang kaallahan kang manunggal karo kamanungsan. Ing sajarah Millerit, malaékat sing tumedhak tanggal 11 Agustus 1840 iku “ora liya yaiku Gusti Yesus Kristus piyambak,” kang tumedhak nggawa kitab cilik sing kudu dipangan, lan Panjenengané iku kitab cilik mau. Ing kono Panjenengané nduduhaké yèn panyawijiné kaallahan karo kamanungsan kalakon lumantar mangan lan ngombé daging lan getihé Roti saka Swarga.

Sajarah suci iku suci awit diwujudaké déning rawuhipun Sang Kristus. Ramalan-ramalan ing Sabdaning Allah kang nandhani kedadéan-kedadéan ing mangsa ngarep iku yaiku Gusti Yesus Kristus, awit Panjenengané iku “Sabda.” Nalika ramalan-ramalan mau kalakon ing sajroning sajarah, kedadéan-kedadéan iku makili kasampurnaning Sabdanipun, lan Sabdanipun iku kayekten. Sabdanipun piyambak kang netepaké ramalan mau, lan Sabdanipun piyambak kang kasampurnakaké nalika kedadéan iku dumugi, mula ing wiwitan lan ing wekasan iku Gusti Yesus Kristus, awit Panjenengané iku Alfa lan Omega. Mulané, nalika Pétrus ngumumaké bilih Yesus iku Sang Kristus lan Putraning Allah ingkang gesang, piyambakipun saèstu lagi nandhani sawijining pratandha dalan kang yaiku Gusti Yesus Kristus lan sawijining pratandha dalan kang nggayuh kasampurnan sampurna ing dina-dina wekasan. 11 September 2001 iku kasampurnan sampurna saking Kristus.

Nampik kasembadaning panuwunan nubuatan tanggal 11 September 2001, ateges nampik Sang Kristus, Putraning Allah kang gesang. Kasunyatan punika, ingkang dipratelakaken déning Pétrus, punika “dhasaring pracayané tiyang pitados,” lan ing tanggal 11 September 2001 Kristus nuntun umatipun ing akhir jaman wangsul dhateng “dalan-dalan kina” kagunganipun Yérémia, ingkang nglambangaken “dhasar-dhasar” saking gerakan pekabaran malaekat kapisan lan kaping tiga. Pétrus makili satunggal atus patang doso papat ewu, ingkang dipatera ing salebeting mangsa nalika malaekat sekawan nahan sekawan angin. Wektu patera punika satunggaling mangsa nubuatan ingkang tartamtu, wiwit tanggal 11 September 2001 lan pungkasanipun ing undhang-undhang Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Gusti Yésus tansah nggambaraken pungkasaning satunggal prakawis lumantar wiwitaning satunggal prakawis.

Ing wiwitaning wektu panyegelan, malaékat ing Wahyu wolulas tumurun, kaya déné Roh Suci tumurun nalika baptisan, lan malaékat iku “ora liya sawijining pribadhi kejaba Yesus Kristus,” awit malaékat sing tumurun kanggo madhang bumi kanthi kamulyan Panjenengané ing sajarah Millerite iku “ora liya sawijining pribadhi kejaba Yesus Kristus.” Ing hukum Minggu sing bakal enggal tumeka, “ora liya sawijining pribadhi kejaba Yesus Kristus,” tumurun manèh lan ngaturaké pesen kapindho saka loro pesen ing Wahyu wolulas, nalika Panjenengané nimbali wedhus-wedhusé liyané metu saka Babil. Ing tengahing mangsa wektu panyegelan, ana sawijining malaékat tumurun, kaya déné malaékat kapindho tumurun ing tanggal 19 April 1844, nalika kuciwa kapisan saka gerakan Millerite.

Ing antarané tekané malaékat kapindho mau lan tekané malaékat katelu ing tanggal 22 Oktober 1844, akèh malaékat diutus kanggo nambah kakuwatan marang malaékat kapindho nalika pekabaran Midnite Cry teka. Nalika nyariosaké bab sajarah nalika para malaékat iki teka ing sajarah kaum Millerit, Sister White maringi katrangan marang kita yèn wong-wong sing nampik pekabaran-pepabaran iki wus nyalib Kristus kanthi satemené padha kaya wong-wong Yahudi nyalib Kristus.

“Aku nyumurupi yèn kaya déné wong-wong Yahudi nyalib Gusti Yésus, mangkono uga gréja-gréja nominal wis nyalib pesen-pesen iki, lan mulané wong-wong mau ora duwé pangawruh bab dalan mlebu menyang panggonan ingkang Mahasuci, sarta wong-wong mau ora bisa pikantuk paédah saka pangantarané Gusti Yésus ana ing kana.” *Early Writings*, 261.

Pesen-pesen kang dilambangaké déning para malaékat iku, manawa ditampik, nglambangaké panyaliban Kristus, amarga Panjenengané nyawiji ing pesan-pesan mau lan kasampurnané sajarahé. Ing tanggal 18 Juli 2020, “ora liya pribadi saluhur Yesus Kristus piyambak” tumedhak, nandhani kuciwaning pisanan lan wiwitaning mangsa tundha. Pinatènan ana ing dalan-dalan, balung-balung garing kang mati saka umating Panjenengané ing akhir jaman kudu diwangunké kanthi krungu swara siji-sijiné kang bisa mbalèkaké manungsa marang urip.

Satemen-temen, Ingsun pitutur marang sira: bakal tumeka mangsane, lan saiki wus tumeka, manawa wong-wong mati bakal krungu swaraning Putraning Allah; lan

wong-wong kang krungu bakal urip. Awit kaya dene Sang Rama nduwèni urip ana ing sarirané piyambak, mangkono uga Panjenengané wus maringi marang Sang Putra supaya nduwèni urip ana ing sarirané piyambak; lan Panjenengané uga wus maringi panguwasa marang Panjenengané kanggo nindakaké pangadilan, amarga Panjenengané iku Putraning Manungsa. Aja padha gumun bab iki; awit bakal tumeka mangsane, nalika kabèh wong kang ana ing kuburan bakal krungu swarané, lan bakal padha metu; wong-wong kang wis nindakaké kabecikan, tumuju marang wunguné urip; déné wong-wong kang wis nindakaké piala, tumuju marang wunguné paukuman. Yokanan 5:25–29.

Ing sasi Juli 2023, swarané nimbali balung-balung garing kang mati supaya urip, lan Alpha lan Omega banjur mbalèni wiwitaning mangsa panyegelan, amarga Juli 2023 nandhani mangsa pungkasaning wektu panyegelan. Umat-Nya banjur kapanggil manèh supaya bali menyang dalan-dalan kuna kagungané Yeremia, menyang dhasar-dhasaring sajarah Millerit. Pesen dhasar saka wiwitan lan pungkasané kaum Millerit iku pesen kapisan lan kang pungkasan ing sajarah Millerit, yaiku “pitung kaping” saka Imamat bab rong puluh enem.

Ing sasi Juli 2023, umate Allah ing dina wekasan kaparingi dhawuh maneh supaya njupuk kitab cilik iku lan mangan. Nalika padha mangan kitab cilik iku, banjur padha diuji kanggo ndeleng apa bakal ngakoni pekabaran Bilai kaping telu ing Wahyu pasal sanga (pawarta saka wetan) lan pekabaran Daniel pasal sewelas (pawarta saka lor). Lumakuning panggodhogan iku nuntun dheweke marang ayat telulas nganti limalas saka Daniel pasal sewelas, yaiku Peperangan Panium, yaiku Kaisarea Filipi, lan yaiku pekabaran Tangisé Tengah Wengi, ing ngendi golongan loro sing wis krungu swarané Panjenengan kawedhar, siji golongan “sing wus padha nindakaké kabecikan, marang wunguné urip; lan sing padha nindakaké piala, marang wunguné paukuman.”

Ana telung swara ing mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat ewu, lan kabèh iku swarané “ora liya kajaba pribadi Yesus Kristus piyambak.” Swara kang kapisan ing Wahyu wolulas muni nalika gedhong-gedhong gedhé kutha New York dirubuhaké déning sawijining panyandhangan saka Allah. Swara kang kapindho iku swarané Mikhaèl, malaékat agung, kang nimbali wong mati metu saka kuburané. Swara kang katelu iku swara kapindho ing Wahyu pasal wolulas kang nimbali wedhusé liyané metu saka Babil ing wektu “lindhu gedhé” ing Wahyu pasal sewelas. Kasampurnaning panggenapan pangakoné Pétrus ing Kaisaréa Filipi katindakaké nalika Kristus nuntun umaté ing dina-dina pungkasan marang “bagean saka ramalané Daniel kang gegayutan karo dina-dina pungkasan.”

Panium sajroning ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas iku “bagean” saka wangsit Daniel kang dipunsegel, kang ngenali piwucal Babakaning Tengah Wengi. Panium iku pasamuwan kémah ing Exeter ing sasi Agustus taun 1844; iku sawijining sajarah kang kasampurnakaké ing mangsa jabatan kapindhoné Donald Trump, lan iku piwucal kenabian kang nancepaké segelé Allah ing bathuké wong satus patang puluh papat éwu. Ayat-ayat kang saiki kita sinaoni iki minangka lemah kang suci banget.

“Kayekten kang wis diakoni déning Pétrus iku dadi dhasaring pracayané wong precaya. Iku kang déning Kristus piyambak wis diumumaké minangka urip langgeng. Nanging anggoné nduwèni kawruh iku dudu alesan kanggo ngluhuraké awaké dhéwé. Kawruh mau dudu marga saka kawicaksanané dhéwé utawa kabecikané dhéwé nganti kawedharaké marang Pétrus. Manungsa ora bakal bisa, saka ing awaké dhéwé, nggayuh kawruh bab kaallahan. ‘Iku dhuwuré ngluwihi langit; apa kang bisa koklakoni? Jeroné ngluwihi naraka; apa kang bisa kokmangertèni?’ Ayub 11:8. Mung Roh pengangkatan dadi anak kang bisa mbabar marang kita prakara-prakara jero bab Allah, kang ‘durung tau dideleng déning mripat, durung tau dirungokaké déning kuping, lan durung tau munggah ing sajroning atiné manungsa.’ ‘Nanging Allah wis mbabaraké iku marang kita lumantar Roh: awit Roh iku nyelidiki samubarang kabèh, iya prakara-prakara jero bab Allah.’ 1 Korinta 2:9, 10. ‘Wadiné Pangéran ana ing antarané wong-wong kang wedi marang Panjenengané;’ lan kasunyatan yèn Pétrus bisa mbedakaké kamulyané Kristus iku dadi bukti yèn dheweke wis ‘dipiulang déning Allah.’ Jabur 25:14; Yokanan 6:45. Ah, satemené, ‘begja kowe, Simon Bar-jona: awit daging lan getih ora mbabaraké iku marang kowé.’”

Gusti Yesus lajeng ngandika: “Aku uga ngandika marang kowe: kowé iku Pétrus, lan ing sadhuwuring watu karang iki Aku bakal ngadegaké pasamuwan-Ku; lan gapuraning neraka ora bakal bisa ngalahaké iku.” Tembung Pétrus tegesé watu,—watu sing gumuling. Pétrus dudu watu karang kang dadi dhasaring pasamuwan. Gapuraning neraka pancèn naté ngalahaké dhèwèké nalika dhèwèké nyélaki Gustiné kanthi sumpah lan tembung panyélam. Pasamuwan iku diadegaké ana ing Panjenengané kang marang Panjenengané gapuraning neraka ora bisa ngalahaké.

Pesen kang Kristus aturake marang para muridé ing Kaisaréa Filipi iku biyèn lan saiki ya iku pesen Panguwuh Tengah Wengi, lan pesen iku dipasang ing sajroning konteks perang rohani antarane dewa Yunani Pan, kang candhiné kasebut “gapura neraka,” lan loro sungu murtad saka kewan bumi. Para Makabe iku umat Allah kang murtad, kang ngakoni awake minangka para pembéla pasamuwané Allah, déné padha perang nglawan agama wong Yunani. Wong-wong mau ngidentifikasi awake minangka para pemimpin agama lan uga pulitik. Wong-wong mau nggambaraké Protestantisme murtad saka pasamuwan-pasamuwan kang wis tiba, kang bebarengan karo pamaréntahaning Amérika Sarékat, saiki lagi mbentuk gambar kewan mau lan lagi perang nglawan agama para globalis, yaiku woke-isme lan Ibu Bumi. Sungu-sungu murtad iku menang ing perjuangané nglawan unsur-unsur agama lan pulitik saka globalisme, lan ing wektu kang padha sungu Protestan kang sejati lagi dimurnèkaké lumantar disingkiraké sisa-sisa pungkasan saka para prawan bodho, sadurungé diunggahaké minangka panji ing wektu “lindhu gedhé” saka angger-angger Minggu kang bakal enggal teka.

Bagéyaning pameca saka kitab Daniel kang gegayutan karo jaman wekasan, kang uga dadi Wahyu Yesus Kristus, lan dadi piulang Bebrayan Wengi Tengah, kabikak segelé déning Sang Singa saka taler Yehuda ing Kaisarea Filipi, yaiku Panium. Pameca iku kabikak ing satengahing peperangan antarane kéwan-kéwan ateistis saka telenging jurang tanpa dasar

lan sungu Republikanisme kang wiwit ngobaraké kéwan iku ing taun 2015, sarta nglawan sungu Protestanisme kang sejati kang saiki lagi kawungokaké manèh dadi bala tentara kang gagah prakosa.

Bebener sing dipratélakaké déning Pétrus nggambaraké tenger dalam tanggal 11 September 2001, lan uga yèn Kristus iku Putraning Allah kang gesang. Bebener bab apa sing diwakili déning Gusti Yésus minangka Putraning Allah iku sawijining bebener pacoban, satemené kaya prakara apa Yésus iku Sang Mésias utawa dudu ing jamané Pétrus. Pamedhar yèn Yésus iku Putraning Allah nggambaraké samubarang kabèh sing wis kawehaké bab Sapa Sang Putra iku. Iku nggambaraké ora mung yèn Panjenengané iku Putraning Allah, nanging uga yèn Panjenengané iku putraning manungsa. Iku yaiku bebener bab inkarnasi kadéwanan menyang ing kamanungsan, kang iku pakaryan piyambak sing kasampurnakaké sajroning mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat éwu. Bebener bab “inkarnasi” iku, yaiku bebener ing wekasan sing ditipifikasèkaké déning bebener bab “Sabat” ing wiwitan.

Tanggal 22 Oktober 1844 nandhani rawuhipun malaékat ingkang kaping tiga. Nalika satunggaling malaékat rawuh, satunggaling kayekten ingkang mirunggan, ingkang salaras kaliyan mangsanipun nalika kayekten punika kabikak, dipunbikak déning Sang Singa saking taler Yehuda, lan kayekten punika lajeng nguji generasi ing pundi kayekten punika kabikak. Ing tanggal 22 Oktober 1844, kayekten-kayekten ingkang gegandhèngan kaliyan pakaryanipun Kristus, ingkang dumadakan rawuh dhateng Padalemanipun piyambak, ingkang sampun Panjenenganipun tangèkaken sajroning patang dasa enem taun, wiwit 1798 ngantos 1844, kababar. Pakaryan pangadilanipun Kristus, angger-anggering Allah, kalungguhanipun minangka Imam Agung, prakawis tandha kéwan galak lan panyegelanipun wong satus patang puluh papat éwu, sadaya punika kabikak. Dhik White kaparingi pitedah bilih saking kayekten-kayekten punika, wonten satunggaling kayekten ingkang dipunparingi pratandha déning Sang Alfa lan Omega wonten ing satunggaling pepadhang ingkang mirunggan.

“Aku kaéraman nalika aku nyumurupi pepakon kaping papat ana ing satengah-tengahe sepuluh pepaken, kalawan lingkaran padhang alus ngubengi pepakon iku. Malaékat mau ngandika: ‘Iki mung siji-sijiné saka sepuluh pepakon kang nerangaké Allah kang gesang, kang nitahaké langit lan bumi sarta samubarang kabèh kang ana ing kono. Nalika dhasar-dhasar bumi katetepaké, nalika iku uga dhasar Sabat katetepaké.’” Testimonies, volume 1, 75.

Wektu panyegelané satus patang puluh papat èwu wis rawuh, nanging iku kudu ditundha déning pambrontakan taun 1863. Ing tanggal 11 September 2001, prosès panyegelan diwiwiti nalika Kristus, sing kagambar minangka malaékat kang kuwasa ing Wahyu pasal wolulas, tumurun mawa sawijining kitab kang kasamaran ana ing astanipun, kang kudu dipundhahar déning umaté Allah ing dina-dina pungkasan. Alfa lan Omega tansah nggambarake wekasan lumantar wiwitané; mila ing dina-dina pungkasan ana bebener liyané kang dipapanaké ing pepadhang kang mirunggan, lan iku kagandhèng langsung karo bebener Sabat kang dipundudut nalika kapisan Kristus ngupaya nyegel satus patang puluh papat èwu.

“Wektuné wis tekan kanggo Daniel ngadeg ana ing jatahé. Wektuné wis tekan supaya pepadhang sing kaparingaké marang dhèwèké lumaku menyang jagad kaya sing durung tau kelakon sadurungé. Manawa wong-wong sing wis diparingi akèh déning Pangéran gelem lumaku ana ing pepadhang, kawruh marang Kristus lan marang pamedhar wangsit sing magepokan karo Panjenengané bakal saya tambah gedhé nalika padha nyedhaki pungkasaning sajarahing bumi iki.

“Wong-wong kang sesrawungan karo Allah lumaku ana ing pepadhanging Srengéngé Kabeneran. Wong-wong mau ora ngrèmèhaké Panebusé kanthi ngrusak lakuné ana ing ngarsané Allah. Pepadhang swarga madhang wong-wong mau. Ing paningaling Allah, wong-wong mau aji tanpa wates, awit padha dadi siji karo Kristus. Tumrap wong-wong mau, pangandikané Allah iku endah lan nggumunaké ngungkuli samubarang kabèh. Wong-wong mau weruh pentinge. Kayektèn kabukak marang wong-wong mau. Piwulang bab panjelmaning Sang Sabda kasalimur cahya alus kang sumunar. Wong-wong mau weruh manawa Kitab Suci iku kunci kang mbukak samubarang wewadi lan ngrampungaké samubarang kasangsian. Wong-wong kang ora gelem nampani pepadhang lan lumaku ana ing pepadhang ora bakal bisa mangertèni wewadiné kasalehan, nanging wong-wong kang ora mangu-mangu ngangkat salib lan ndhèrèk Gusti Yésus bakal weruh pepadhang ana ing pepadhangé Allah.” Manuscript Releases, nomer 21, 406, 407.

Doktrin inkarnasi iku kayektèn manawa kaallahan kang kasawijèkaké karo kamanungsan ora nglakoni dosa, lan pratandhané wong-wong kang wus tekan ing pangalaman iku ing dina-dina wekasan yaiku dina Sabbat.

Kajaba iku, Aku uga maringi wong-wong mau dina-dina Sabat-Ku, supaya dadi pratandha ana ing antaraning Aku lan wong-wong mau, supaya padha sumurup manawa Aku iki Pangeran, kang nyucekake wong-wong mau. Yehezkiel 20:12.

Satus patang puluh papat ewu iku diparingi segel kanggo kalanggengan, lan prosès panyegelan iku nandhani sawatara mangsa cekak ing pungkasaning prosès panyegelan, pas sadurungé angger-angger Minggu, nalika segel iku kaesakaké. Ing mangsa cekak iku, kaallahan kasawijèkaké kaliyan kamanungsan, kanthi langgeng.

“Apa kang padha kok tindakake, para sadulur, sajroning pakaryan agung panyawisan? Wong-wong kang nyawiji karo jagad iku nampani cetakan kadonyan lan lagi nyawisake awake kanggo tandha kewan galak. Nanging wong-wong kang ora ngandel marang awake dhewe, kang ngasorake awake ana ing ngarsané Gusti Allah lan nyucekake nyawané marga manut marang kayekten, wong-wong iki nampani cetakan swarga lan lagi nyawisake awake kanggo segelé Gusti Allah ana ing bathuké. Nalika dhawuh iku metu lan cap iku dipatri, wataké bakal tetep resik lan tanpa cacad ing salawas-lawasé.

“Saiki iku wektu kanggo nyawisake dhiri. Meterai Allah ora bakal tau dilebokake ing bathuke lanang utawa wadon kang najis. Ora bakal tau dilebokake ing bathuke lanang utawa wadon kang kebak ambisi lan tresna marang donya. Ora bakal tau dilebokake ing bathuke para lanang utawa wadon kang ilate palsu utawa atine kebak cidra. Kabeh wong

kang nampani meterai iku kudu tanpa cacad ana ing ngarsane Allah—para calon kanggo swarga. Terusna maju, para sedulur lanang lan para sedulur wadonku. Ing wektu iki aku mung bisa nulis cekak ngenani perkara-perkara iki, mung narik kawigatenmu marang kabutuhan panyawisan. Telitinen Kitab Suci kanggo awakmu dhewe, supaya kowe bisa mangerteni kasakralan kang nggegirisi saka wektu saiki.” Testimonies, jilid 5, 216.

Pethikan sadurungé bisa waé ngemu pratélan yèn meterai iku dipracithakaké nalika hukum Minggu, nanging dudu mangkono kahanané. Sister White nerangaké kanthi cetha yèn hukum Minggu iku sawijining krisis gedhé, lan dhèwèké uga mulang kanthi cetha yèn watak iku kababar ing sajroning krisis, nanging ora tau kawangun ing sajroning krisis. Meterai iku dipracithakaké nalika hukum Minggu ing teges yèn nalika semana meterai mau dadi katon cetha, awit wong-wong sing nalika semana wis nduwèni meterai iku banjur kaangkat dadi panji. Meterai iku dipracithakaké sajroning wektu sing cendhak, pas sadurungé mangsa sih-rahmat katutup, lan tumrap para pangreksa Sabat, mangsa sih-rahmat katutup nalika hukum Minggu. Panyegelan iku wiwit tanggal 11 September 2001, lan ing wektu iku durung ana siji waé sing nampa meterai Allah, awit kaya sing digambaraké ing mangsa wektu sawisé 22 Oktober 1844, luwih dhisik kudu ana sawijining proses pangujian.

Ing saben gerakan reformasi, nalika pralambang ilahi tumurun kanggo maringi kakuwatan marang pekabaran sing kabukak segelé ing wektu wekasan, sawijining proses pangujian wiwit kalakon. Nalika Mikhaèl tumurun kanggo maringi kakuwatan marang Kores supaya maju kanthi dhawuh kapisan, wong-wong Yahudi banjur diuji manawa padha gelem nilar papan padunungan sing wis dienggoni sajroning pitung puluh taun sadurunge lan bali menyang kutha sing wus dadi reruntuhan lan mbangun maneh. Nalika Roh Suci tumurun ing baptisané Kristus, wong-wong Yahudi diuji ngenani prakara Mesias. Nalika malaekat kang gagah prakosa saka Wahyu sepuluh tumurun ing tanggal 11 Agustus 1840, generasi iku diuji manawa padha gelem mangan kitab cilik iku, lan samubarang kabèh sing dilambangaké déning kitab cilik iku.

Sawijining prosès panggudangan diwiwiti tanggal 11 Agustus 1840, sing ngasilaké loro golongan wong nyembah; lan golongan sing ngetutaké Sang Cempen mlebu ing Papan Mahasuci iku padha dadi calon kanggo kalebu ing antarané satus patang puluh papat èwu. Ujian pungkasan kanggo generasi iku, kang gagal ing prosès panggudangan mau, diwiwiti kanthi rawuhipun pepadhang sing saya tambah tumrap “pitu kaping,” saka Imamat rong puluh enem. Wiwit taun 1856 tekan 1863, pesen Laodikia nandhani sawijining mangsa wekasan ing sajroning mangsa sing diwiwiti kanthi rawuhipun malaékat katelu ing tanggal 22 Oktober 1844. Mangsa wektu iku ka pralambangaké déning ayat telulas nganti limalas saka Daniel pasal sewelas.

Kita badhé nerusaké panaliten menika wonten ing artikel salajengipun.

“Ing wiwitan ana Sang Sabda, lan Sang Sabda ana bebarengan karo Allah, lan Sang Sabda iku Allah. Panjenengané iku wiwit wiwitan ana bebarengan karo Allah. Samubarang kabèh wus kadadèkaké déning Panjenengané; lan tanpa Panjenengané ora ana sawiji-wijia kang kadadèkaké saka kabèh kang wus kadadèkaké. Ana ing

Panjenengané ana urip; lan urip iku pepadhanging manungsa. Lan pepadhang iku madhang pepeteng; lan pepeteng ora nangkep iku.’ ‘Lan Sang Sabda wus dadi daging, lan nglampahi padunungan ana ing antarané kita, (lan kita wus nyawang kamulyané, kamulyan kaya kamulyané Putra ontang-anting saka Sang Rama,) kebak sih-rahmat lan kayektèn’ (Yokanan 1:1-5, 14).”

“Bab iki njlentrehake watak lan wigatine pakaryan Kristus. Kaya wong kang mangertos temane, Yohanes maringake sakèhé pangwasa marang Kristus, lan nyariosake kaluhuran lan kamulyané. Panjenengané mancarké sorot-sorot ilahi saka kayektèn kang aji, kaya pepadhang saka srengéngé. Panjenengané nampilaké Kristus minangka siji-sijiné Pengantara antarané Gusti Allah lan manungsa.

“Doktrin babagan inkarnasi Kristus ing daging manungsa iku sawijining wewadi, ‘iya iku wewadi kang wus kapendem wiwit jaman-jaman lan turun-temurun’ (Kolose 1:26). Iku wewadi kabektèn kang agung lan jero banget. ‘Sang Sabda wus dadi daging lan dedalem ana ing satengahing kita’ (Yokanan 1:14). Kristus ngagem kodrat manungsa tumrap sarirane, sawijining kodrat kang luwih asor tinimbang kodrat kaswarganipun. Ora ana apa-apa kang ngatingalaké panyuwunan dhiri Allah kang nggumunaké kaya prakara iki. Panjenengane ‘mangkono anggone nresnani jagad iki, nganti maringake Putra ontang-antingé’ (Yokanan 3:16). Yokanan ngaturaké perkara kang nggumunaké iki kanthi prasaja mangkono, saéngga saben wong bisa nyekel gagasan-gagasan kang dipratelakaké, lan kapadhangan.”

“Kristus boten namung ngagem-agem sipat kamanungsan; Panjenengané satemenipun ngasta sipat punika. Panjenengané saestu gadhah sipat kamanungsan. ‘Awit para putra punika sami dados pandhèrèk daging lan getih, Panjenengané piyambak ugi sami melu njupuk bagéyan saking punika’ (Hebrews 2:14). Panjenengané punika putraning Maria; miturut turun kamanungsan, Panjenengané asalipun saking trahé Dawud. Panjenengané dipunwastani manungsa, inggih punika Manungsa Kristus Yésus. ‘Wong punika,’ seratipun Paulus, ‘kapitadosan pantes nampi kamulyan langkung ageng tinimbang Musa, awit Panjenengané ingkang yasa griya punika gadhah pakurmatan langkung ageng tinimbang griyanipun’ (Hebrews 3:3).”

“Nanging nalika Sabdaning Allah ngandika bab kamanungsané Kristus nalika ana ing bumi iki, Sabda iku uga kanthi tegas ngandika ngenani anané Panjenengané sadurungé. Sabda wis ana minangka Pribadi ilahi, iya minangka Putra Allah kang langgeng, ing paseduluran lan kasatunggalan karo Rama-Né. Wiwit kalanggengan Panjenengané dadi Pamarsudiing prejanjian, yaiku Panjenengané kang lumantar Panjenengané kabèh bangsa ing bumi, wong Yahudi lan uga wong kapisir, manawa padha nampani Panjenengané, bakal kaparingan berkah. ‘Sabda iku ana bebarengan karo Allah, lan Sabda iku Allah’ (Yokanan 1:1). Sadurungé manungsa utawa para malaékat katitahaké, Sabda iku ana bebarengan karo Allah, lan Sabda iku Allah.”

“Jagad iki katitahaké déning Panjenengané, ‘lan tanpa Panjenengané ora ana samubarang siji waé kang wus katitahaké’ (Yokanan 1:3). Manawa Kristus nitahaké samubarang kabèh, Panjenengané wus ana sadurungé samubarang kabèh.

Tembung-tembung kang kaatur prakara iki mangkono temeges lan cetha, nganti ora ana wong siji waé kang prelu kari ana ing pamangu. Kristus iku Allah sajatiné, lan ing pangertèn kang paling inggil. Panjenengané wus nunggil karo Allah wiwit sakèhing kalanggengan, Allah ing dhuwuring samubarang kabèh, rahayu ing salawas-lawasé.

“Gusti Yésus Kristus, Putra Allah ilahi, wus ana wiwit kalanggengan, minangka sawijining pribadi kang béda, nanging siji karo Sang Rama. Panjenengané iku kamulyan swarga kang ngungkuli samubarang. Panjenengané iku panglima para makhluk cerdas ing swarga, lan pakurmatan pangabekti saka para malaékat katampi déning Panjenengané minangka hak kagungané piyambak. Iki dudu ngrampas kalungguhané Allah. ‘Pangeran wus ndarbèni Aku ing wiwitaning margané,’ mangkono pangandikané, ‘sadèrèngé pakaryané ing jaman kuna. Aku wus katetepaké wiwit kalanggengan, wiwit kawitan, sadurungé bumi ana. Nalika durung ana samodra kang jero, Aku wus kalairaké; nalika durung ana sumber-sumber banyu kang lubèr. Sadurungé gunung-gunung katetepaké, sadurungé punthuk-punthuk, Aku wus kalairaké: nalika Panjenengané durung nitahaké bumi, utawa pategalan-pategalan, utawa pérangan paling dhuwur saka lebu donya. Nalika Panjenengané nyawisaké langit, Aku ana ing kana: nalika Panjenengané damel bunderan ing lumahing samodra kang jero’ (Wulang Bebasan 8:22–27).”

“Ana pepadhang lan kamulyan ana ing kayektèn manawa Kristus iku satunggal karo Sang Rama sadurungé dhasaring donya katetepaké. Iki pepadhang kang padhang sumunar ana ing papan kang peteng, ndadèkaké papan iku padhang mulya déning kamulyan ilahi kang asli. Kayektèn iki, kang tanpa wates angèl dipahami ing awake dhéwé, nerangaké kayektèn-kayektèn liyané kang uga rahasia lan, menawa ora mangkono, ora bisa diterangaké, senadyan kayektèn iki piyambak kasimpen ana ing pepadhang kang ora bisa dicedhaki lan ora bisa dimangertèni.” Selected Messages, buku 1, 246–248.